

Niin maailma muuttuu

Tutkiessani historiaa aurinkorannikon suomalaisyhdistysten osalta, mietin, mitkä asiat ovat muuttuneet vuosien saatossa.

Toiminta alkoi rannikolla vuonna 1977, kun Marbellaan perustettiin Asociación Finlandesa Costa del Sol -niminen yhdistys. Ensimmäisen vuoden jäsenmäärä oli 326 henkeä.

Yhdistys muodostui osastoista, johon kuuluivat myöhemmin omiksi yhdistyksiksi rekisteröityneet Fuengirolan, Torremolinosin, Marbellan ja Nerjan osastot.

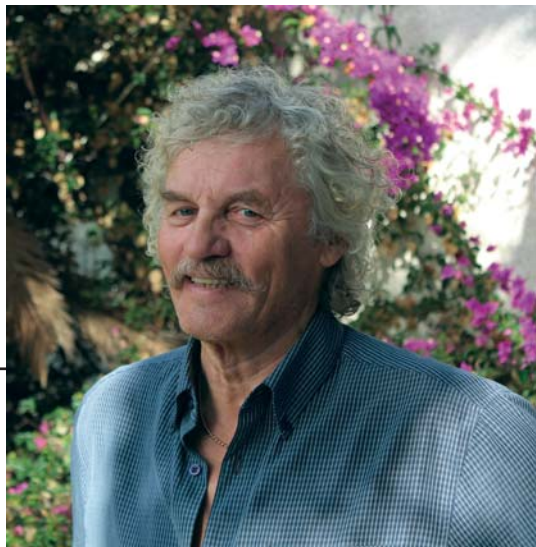
”Yhdistyksen tehtävänä oli edistää ja kehittää kulttuurellista, molemminpuolista yhteistoimintaa, sekä rakentavia suhteita kuitenkin epäpoliittisesti toimien.”

Ajatus oli hyvä, mutta maiden erilainen toimintakulttuuri on vaikeuttanut ajatuksen toteutumista. Suomessa on vahva yhdistyskulttuuri, kun taas Espanjassa ei ole näin.

Alkuvuosina toimintaa rajoitti myös sopivien tilojen saanti runsaalle jäsenkunnalle. Hotellien ravintolat ja baarit olivat kokoontumistiloina.

Muutokset seuratoiminnassa

Tänään yhdistykset toimivat omissa tiloissaan ja tuottavat monenlaista harrastustoimintaa jäsenilleen. Se, mikä on muuttunut, on toimintaympäristö ja toimintatavat. Jäsenrekisteri ja kirjanpito tapahtuivat manuaalisesti, kuten moni muukin asia. Liikenneyhteydet olivat hankalat.

Nyt tietojen käsittely on muuttumassa sähköiseksi. Sähköposti on verraton väline. Julkinen liikenne toimii ja maiden välinen lentoliikenne on edullista ja nopeaa.

Ehkä suurin muutos on tapahtunut ihmisten tavoitettavuuden suhteen. Taskussa kulkeva kännykkä / tietokone mahdollistaa nopean yhteydenpidon ja tiedonsaannin.

On vaikea kuvitella, mihin mobiilipalvelujen kehitys johtaa jo muutamassa vuodessa. Pankit ja monet muut palvelua tuottavat laitokset muuttuvat ehkä vain neuvontapisteiksi. Herää kysymys, mihin sijoitetaan kaikki ne ihmiset, joiden työpanoksen tekninen kehitys vie.

Kehityksessä on myös se haitallinen vaikutus, että sosiaalinen kanssakäyminen vähenee. Ei ole tarvetta tavata toisiaan asioiden hoidon takia. Facebook ja Twitter ym, eivät korvaa fyysistä kohtaamista.

Harrastusten kautta voi pitää yhteyttä. Jokaisella on tarve kohdata ja vaihtaa ajatuksia ystävien kanssa. Edellä mainitun johdosta yhdistyksillä, kuten Suomela, on tärkeä tehtävä jatkossakin.

*Asociación Finlandesa Suomela
Olavi Turunen, pj.*

Istun maalauspyödyän ääressä Carvajalissa **Kasurisen Kalevin** ja **Liisan** kodissa. Huoneessa tuoksuu tuore öljyväri, huoneen seinät täynnä Kalevin maalauksia, joihin lankeaa kaunis päivänvalo. Perheen punaturkkinen, terhakka Rojo-koira seuraa mustasukkaisena keskusteluumme ja muistuttaa toisinaan olemassaolostaan. Tunnelma on rauhallinen kuten marraskuun taitaja Kalevin olemus. Mikä on miehiään tämä maalausharrastuksen valinnut ja siihen hurahtanut mies? Siitä olen tullut ottamaan selkoa.

Kalevin puheessa on säilynyt vielä ripaus Ylä-Savon murretta, koska lapsuuden hän vietti Iisalmessa ja kesät vietetään mökillä Sonkajärvellä, lähellä lapsuuden maisemia. Koulumatka oli lyhyt, kipaistiin

Marraskuun taitaja:

vain Kirkkopuiston toiselle puolelle nykyiseen Edvin Laineen kouluun.

Senaikainen piirustuksenopetus ei sytyttänyt Kalevissa paloa taiteiluun. ”Käytiin poikien kanssa kirjastossa piirtämässä eläimiä ja ihmisten kasvoja. Sen lisäksi käsistään taitava ukkini antoi minulle virikkeitä nikkarointiin. Tein pyssyjä ja leluja”, myhäilee Kalevi taulujensa keskeltä. Käsillä tekemisestä tulikin Kaleville ammatti.

Kalevin työelämä alkoi jo 15-vuotiaana juoksupoikana ja apulaisena iisalmelaisessa hammaslaboratoriossa, jonka pomo pian huomasi Kalevin lahjakkuuden vahan ja kipsin käsittelyssä. Hän kannusti hammas-tekniikan opiskeluun oppisopimuksella. Niinpä Kalevi valmistui kolmessa vuodessa hammasteknikoksi ja myöhemmin vielä erikoishammasteknikoksi.

Iisalmesta löytyi myös vaimo Liisa. Elämä kuljetti nuoren perheen Turun kauden jälkeen Forssaan, jossa toimi oma hammaslaboratorio 30 vuoden ajan. Työn ohella hän teki koruja kullasta, hopeasta ja kuparista. Niissä hän sai toteuttaa sisimmässä kuplivaa itseilmaisun tarvetta. Koko työelämän ajan iti ajatus maalausharrastuksesta, johon tajuutuikin tilaisuus vuonna 2001 tapahtuneen Espanjaan muuton jälkeen. Talvikoti perustettiin korkealle mäelle Carvajaliin ja ryhdyttiin viettämään eläkevuosia.

Vuoden 2002 keväällä Kalevi liittyi Suomalaisen kuvataiteipiiriin ja alkoi innokkaana hankkia maalaamiseen tarvittavaa tietoa ja taitoa. Ennen Suomen kesään lähtöä piti saada ehdottomasti perusvälineet ja alkupotkaisu öljyvärimaalaukseen. Väreikseen hän valitsi harvinaiset vesiliukoiset öljyvärit. Niinpä jo ensimmäisen kesän aikana

Kalevi Kasurinen

syntyi melkoinen kasa maalauksia, jotka Kalevi kiikutti hämmästyneen ohjaajan silmien eteen Suomelaan heti syksyllä. En ollut tavannut ennen moista, noin innostunutta aikuisoppilasta. Oli itsestään selvää, että tämä harrastaja löytää polkunsaa maalaustaiteeseen ja tiensä itseilmaisuuun väreiu mieluisiin aiheiu.

Kalevi Kasurinen on kartuttanu taitojaan mm. taiteilijoiden **Jussi Suominen**, **Eero Paakkunainen** ja **Benito** ohjauksissa ja keskusteluissa. Taidekirjojen tutkiminen ja eri taiteilijoihin perehtyminen ovat vauhdittaneet ja rikastuttaneet kehittymistä maalarina. Muutamissa Kalevin töissä onkin havaittavissa vaikutteita ranskalaisen taiteilijan Monet'n pehmeästä maalaustyylistä. Aiheet ovat muuttuneet varovaisesti vuosien myötä. Ensiii syntyivät Espanjassa olon innoittamina Andalusian valkoiset taloryhmät, fincat ja maisemat valoisin raikkain väreiu ilmaistuina. Sitten iski koti-ikävä Suomeen ja syntyivät talviset, suomalaiset taloryhmät ja talvikuvat.

Kalevi on rakentaja, talontekijä. Talojen rakentelun jälkeen kiinnostuksen kohteena olivat vanhat puut Espanjassa ja varsinkin niiden rungot. Valitettavasti Suomeen näyttelyssä ei nähdä näitä taidokkaita töitä. Kautta maalausvuosien Kalevi on palannut tulkitsemaan uudestaan espanjalaisia taloja ja maisemia, tosin muuttuneiu väreiu ja tunnelmin. Maisemat ovat värittyneet kiiu vuudesta kärsineiksi, maaväreiu maalauiksi, hiukan surumielisiksi. Samoin talot ovat vanhentuneet. Myös yllättäviä, lähes surrealistisia töitä on syntynyt viime vuosina.

Kalevin maalauksissa on harvoin ihmisiä. Yhdessä taulussa näen kahden ihmisen

taistelevan uhkaavassa myrskytuulessa. Vahvaa symboliikkaa. Toisessa sisäkuva-aiheisessa maalauksessa arka ihmishahmo lymyilee takahuoneessa. Liekö Kalevi itse? Viime vuoden naivistisessa harjoitustyössä kaksi ränsistynyttä uhkapeluria iskee korttia hämärässä kapakassa. Huumorissakin löytyy siis...

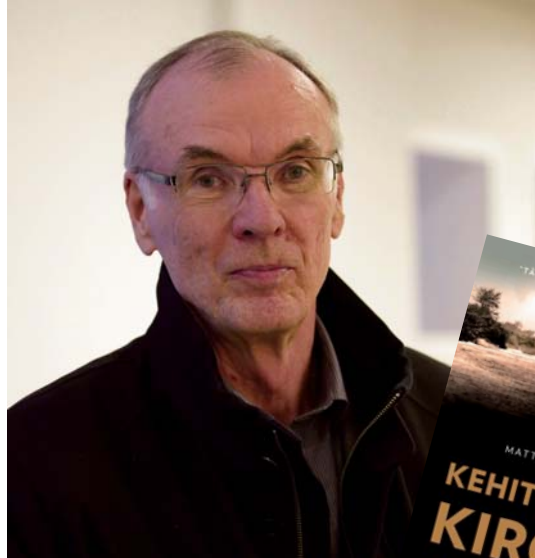
Kalevi on ollut tuottelias maalari. Hän kertoo kesä mökin ja aitan seinien täyttyneen tauluista. Mieluimmin hän maalaa yön hiljaisina hetkinä, kun kaikki häiritsevä on ulkopuolella. Kysymykseen, mitä tämä harrastus sinulle merkitsee, saan kuulla syvällisiä mietteitä. Maalatessa ympärillä oleva maailma häipyy hyvine ja pahoine asioineen. Päällimmäiseksi jäävät vain hyvät asiat. Tämä harrastus antaa paljon mielihyvää, käden jälki, ajatus ja oma historia yhdistyvät. Tuntee olevansa täysin vapaa kaikesta. Oma hyväksyntä aiheen käsittelyyn on tärkeää ja rohkeus ilmaisuun synnyttää oman näköisiä töitä. Suomeen ryhmässä maalatessa voi oppia toisten töistä ja kanssakäyminen samanhenkisten ihmisten joukossa on mieluista.

Edessäni istuu pohdiskeleva, töittensä näköinen mies, joka on oivaltanut, mitä taide on ja jolla on sydän mukana valitsemassaan harrastuksessa, jossa yhdistyvät käsillä tekeminen ja värimaailmassa seikkailu. BRAVO Kalevi.

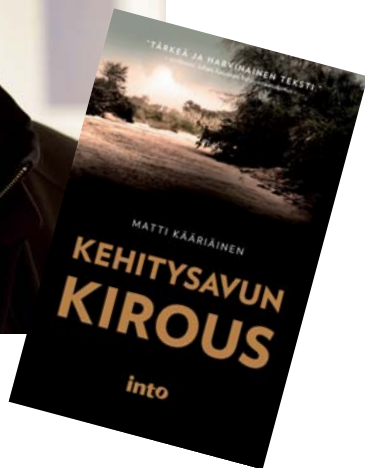
On aika luovuttaa tämä marraskuun taitaja kärsimättömänä odottelevalle Rojokoiralle, joka pääsee heti isäntänsä kanssa autoajelulle.

Suomeen näyttely on Kalevin ensimmäinen oma näyttely Espanjassa.

Reetta Kiiski

Matti Kääriäinen 2014.
Kehitysavun kirous.
Into: Helsinki.

Kehitysapu seisoo savijaloilla

Reima Lehtimäki
Suomelan
kirjallisuuspäiri

Kehitysapua on syydetty miljardeja dollareita, mutta kehitystä niillä ei ole saatu. Länsimaat ovat paikanneet omaatuntoaan ja köyhien maiden eliitti talouttaan. Apua saaneiden maiden köyhien massat vain kasvavat. Avunantajavaltiot huseeraavat liiaksi omissa nimissään. Yhteistä sitoutumista avunantoon ei ole. Kehitysavun vaikutusten ja tuloksellisuuden arviointi on myös luvattoman vähäistä. Eläköitynyt kehitysapukonkari ja suurlähettiläs **Matti Kääriäinen** jakaa tietonsa ja kokemuksensa kehitysavun puutteista pamfletissaan ”*Kehitysavun kirous*”, joka julkistettiin alkuvuonna 2015. Teos sai runsaasti huomiota ja myötämielisyyttä.

Valkoinen norsu merkitsi onnea Kaakois-Aasiassa. Sellaisen saaminen lahjaksi hallitsijalta merkitsi kuitenkin paitsi suosiota myös kirousta: siitä tuli vain kuluja, koska pyhänä elimenä sitä ei saanut käyttää työhön. Kehitystyössä on runsaasti ”valkoisia norsuja”. Suomalaisia ovat esimer-

kiksi Dar es Salamin satamaan 1970-luvulla uponneet, Savonlinnan telakalla rakennetut kalastustroolarit, Sambian teiden varsilla lojuvat Sisujen raadot, Kafubun saha, joka paloi taivaan tuuliin, traktoritehdas sekä lääketehdas, jotka eivät toimineet.

Kehitysapua jäytää myyttisyys. Tärkein päämäärä, *köyhyyden vähentäminen*, ei ole onnistunut, mutta köyhyys on vähentynyt niissä maissa, jotka eivät ole apua saaneet. Näin on esimerkiksi Kiinassa. Köyhyyden vähentämisstrategiat ovat olleet ”kirjeitä joulupukille” eikä avun vaikuttavuutta juurikaan mitata. Ilmaista rahaa saaviin maihin kehittyä myös hallintoeliitti, joka säännönmukaisesti kuorii kermat itselleen, eikä se välitä kehittää maahan toimivia rakenteita. Maa pysyy köyhänä.

Toinen myytti: *avulla vaikutetaan demokrationkehitykseen, hyvän hallinnon vahvistumiseen ja ihmisoikeuksien parantamiseen*. Yhteiskunnan täytyy itse asiassa

olla ylipäänsä hieman varoissaan, jotta se kykenee kustantamaan ihmisoikeuksia. Ei ole esimerkiksi, että ensin on pantu demokratia kuntoon ja sitten ruvettu kehittymään. Jos näin yritetään taloudellisesti kehittymättömissä maissa, tuloksena on ollut epävakautta ja sisällissotia. Kehittymättömissä maissa päästään eteenpäin johtajavaltaisesti. ”Köyhien ihmisten parlamenttia” ei yksinkertaisesti löydy.

Lopuksi: *kehitysapu on yhteistyötä ja se perustuu kohdemaiden ongelmienlähtö-kohtiin ja niiden pyrkimysten kunnioittamiseen.* Auttajien mielestä kuitenkin kehitysmaat eivät tiedä, mikä niille on hyväksi. Suunnitelmia auttamiseksi tehdään ja reivataan 5–10 vuoden välein, kun entiset osoittautuvat auttajien omakuviin perustuneiksi ja toimimattomiksi tai kun ministeri vaihtuu avunantajamaassa. Avunsaajamaalla tuskin on sanan sijaa suunnitelmien kehitysprosessissakaan.

Kehitysavun kiroukseen kuuluu joukko tabuja ja mantroja. Siitä vallitsee hys-hys, että jokaista Afrikkaan menevää avustussdollaria kohti sieltä pakenee kymmenen dollaria pääomia. Yhtä vaitonaisia ollaan korruptiosta: presidentti ja hänen heimonsa vaurastuvat, muu kansa ei. Alastonta, vaiettua kaksinaismoraalia ovat auttajien omilleen antamat maataloustuet, sillä silloin eivät kehitysmaalaiset saa tuotteitaan kaupaksi maataloustukimaahan.

Ihmisen älykkyys riippuu olosuhteista: kroonisesta aliravitsemuksesta ja virikkeettömyydestä kärsivä lapsi ei saavuta samaa tasoa kuin hyvissä olosuhteissa varttunut lapsi. Tästä tosiasiasta estää keskustelun kehitysavun yhteydessä se, että sitä pidetään

rasistisena. Myös koetaan hankalana keskustella afrikkalaisesta yksilötason työn tuottavuudesta, vaikka sen on todettu olevan alhaisempi kuin muissa maanosissa.

Kääriäinen muistuttaa kahdesta mant-
rasta, joiden väitetään olevan olennaisia, mutta jotka eivät kestä tarkastelua. Avunantajat hokevat, että kehitysapu on tuloksellista siellä, missä on hyvä hallinto. Köyhyys kuitenkin vähenee nopeimmin maissa, joita länsimaat ovat kritisoineet hyvän hallinnon puutteesta esimerkkeinä Kiina, Etiopia, Vietnam ja Indonesia. Varsinkin Suomi on korostanut ihmisoikeuksia apua antaessaan. Käsite on kuitenkin niin lavea, että kaikki inhimillinen toiminta voidaan jotenkin perustella ihmis-oikeuksilla. Sotivat osapuoletkin tuppaavat perustelemaan syitä ihmisoikeuksilla.

Sinussa on laatua - käytä sitä

Jokainen voi, kaikki vaan eivät tiedä että voisivat. Jokainen haluaa, kaikki vaan eivät tiedä mitä haluavat. Jokainen saa mitä ajattelee, kaikki vaan eivät ajattele mitä ihan oikeasti haluaisivat. Jokainen uskoo olevansa positiivinen, kaikki vaan eivät tiedä mitä ihmettä tuo sana edes tarkoittaa.

Jokainen osaa antaa neuvoja, kaikki vaan eivät perusta niitä kokemukseen. Jokainen on päättänyt joskus näyttää mihin hänestä oikein on, kaikki vaan eivät koskaan päästä milloin tuo joskus on.

Jussi

Seuraavilla ajatuksilla olen pyrkinyt tarkastelemaan toimintakenttäämme. Esittämieni kysymysten tarkoituksena ei ole laajentaa toimintaamme mahdolltommiin mittasuhteisiin. Välillä vain on syytä kysyä itseltämme teemmekö oikeita asioita, onko kenties jotain tai joku unohtunut, onko painopisteemme oikea, voisiko jotain lisätä tai jättää jotain pois. Oikea vastaus voi olla myös, että näin on hyvä - pusketaan eteenpäin.

- ◆ on otettava huomioon jäsenkunnan asenteet ja yritettävä tasoittaa pahimpia kärjistyksiä
- ◆ jäsenkunta koostuu, kuten kaikissa muissakin yhteisöissä, aktiivisesti toimivista ja suuremmasta, passiivisten jäsenten joukosta
- ◆ jäsenmäärän lisääminen ei ole itsetarkoitus, mutta suuri jäsenmäärä tuo rahaa kassaan ja mahdollisuuksia toimintaan

Ajatuksia Suomelasta

Suomelan entinen hallituksen jäsen Martti Haavisto pohtii yhdistyksemme nykytilaa ja tulevaisuuden haasteita.

Suomelan jäsenet voidaan luokitella neljään ryhmään:

- 1) Espanjassa ympäri vuoden asuvat ja täällä työssä olevat
- 2) Espanjan residentit, jotka asuvat kuitenkin suuren osan vuotta Suomessa
- 3) 3 - 5 kuukautta täällä asuvat sekä
- 4) turistit, jotka viiptyvät enintään pari-kolme viikkoa Espanjassa

Jaottelua voidaan jatkaa:

- ◆ eläkeläiset, joita lienee valtaosa
- ◆ työikäiset ja heidän lapsensa
(= ryhmät 1 ja 4)

Suomelan funktio / mihin Suomelaa tarvitaan

- ◆ harrastustoiminta pitää Espanjassa asuvat ihmiset ”hengissä”
- ◆ yhteiset tilaisuudet ja harrastukset lisäävät yhteenkuuluvuuden tunnetta
- ◆ suomalaisuuden säilyttäminen ja vaaliminen on yksi tehtävämme, vaikka uhkanamme ei todellakaan ole liika integroituminen isäntämaahamme
- ◆ Espanjaan, sen kieleen, tapoihin ja kulttuuriin tutustuminen voidaan hoitaa joko ulkoapäin katsellen turistin tavoin tai sisäistämällä niitä jopa muuttamalla osaksi maan väestöä

Muutamia kysymyksiä itsellemme

- ◆ ketkä tarvitsevat Suomelaa, kenelle Suomela voi tarjota palvelujaan?

- ◆ ketkä eivät vielä ole löytäneet Suomelaa / keitä Suomela ei vielä ole tavoittanut?
- ◆ onko tavoitteemme ulottaa toiminta ja jäsenyys jokaiseen Espanjassa asuvaan tai täällä pistäytyvään?
- ◆ onko meillä jokin pääkohderyhmä, joka tarvitsee meitä eniten, jolle pystymme antamaan eniten?
- ◆ onko vastaavasti nähtävissä jokin ryhmä, jolle meillä ei ole mitään annettavaa ja joka ei tarvitse Suomelaa mihinkään? (Täällä pysyvästi asuva, kenties espanjalaisen kanssa avioitunut, joka on luonut sosiaalisen verkostonsa muulla tavoin ja haluaa vaalia suomalaisuuttaan omin päin)
- ◆ voisiko edellä kuvattu ryhmä olla yksi kohderyhmä rikastuttamaan Suomen toimintaa?
- ◆ ovatko suomalaiset liian eristynyt ryhmä / pitäisikö Suomen olla aktivoimassa integroitumista isäntämaahamme nykyistä enemmän?
- ◆ mikä on toiminta-alueemme?
- ◆ Tiedotuskanaviemme levikkialueet määrittänevät rajamme
- ◆ miten suhtaudumme vastaaviin naapuri-järjestöihimme ja heidän alueiltaan meille tuleviin jäseniin (esimerkiksi golf-etujen houkuttelemiin)?

Tiedotus - imago

- ◆ mihin imagoa tarvitaan?
- ◆ päätökset tehdään 99% mielikuvan, imagon perusteella
- ◆ päätöksiä ovat: liitynkö jäseneksi, pysynkö jäsenenä, menenkö toimintaan mukaan, kuuntelenko Suomen edustajan mielipidettä, otanko sen huomioon omassa päätöksenteossani, millaista kuvaa Suomelasta itse välitän edelleen jne.

- ◆ kenelle imago suunnataan?
- ◆ oma jäsenistö, potentiaaliset jäsenet, yhteistyökumppanit, rahoittajat ja sellaisiksi houkuteltavat, suuri yleisö
- ◆ kannattaisi hetkeksi pysähtyä miettimään ja oikein kirjata millaisen mielikuvan me haluamme Suomelasta luoda
- ◆ vastaavasti voisi sormiharjoitteluna luoda päinvastaisen kuvan - millainen järjestö me emme halua olla.

Kevätkokouksessa 2014 esille tullutta ja sen synnyttämiä ajatuksia:

- ◆ ”Suomelan järjestämät tilaisuudet ovat vain Suomen jäsenille!”
- ◆ ”Jos ulkopuolisia päästetään Suomen järjestämiin tilaisuuksiin, on jäsenillä etuoikeus ja muut pääsevät, jos mahtuu.”
- ◆ osa aktiviteeteista on todellakin vain jäsenille, mutta osa tilaisuuksista voisi olla kaikille avoimia - näissä voisi jopa jakaa jäseneksi houkuttelevaa aineistoa niille, jotka eivät vielä ole jäseniä
- ◆ em. tilaisuuksien avauspuheenvuorossa voitaisiin lyhyesti houkutella jäsenyyteen
- ◆ kateus ja epäluulo ovat ehtymätöntä luonnonvara
- ◆ joku jäsen paheksui sitä, että joku bisnesmies hyötyy taloudellisesti, kun käy Suomen tilaisuuksissa esittämässä asioitaan (näin ymmärsin sen sekavan kirjeen ydinsanomana)
- A) Entä sitten? Antaa hyötyä vaan! - Pääasia on se, hyötyykö Suomela ja meidän jäsenkuntamme vai ei
- B) Hallitukselle pitää toimittaa jäsenistön ehdotukset käsiteltäviksi asioiksi niin ajoissa, että hallitus ehtii käsitellä ne.

Tämä käsittely tarkoittaa sitä, että hallitus perehtyy esitykseen ja tekee sen perus-

teella oman ratkaisuehdotuksensa. Sammutuin lyhdyin ei pidä kokoukseen tulla.

On myös muistettava, että on asioita, joita ei voida päättää, jollei niistä ole mainittu kokouskutsussa.

Yhteistyön lopettaminen oli joillekin kovin tärkeä asia. Yhteistyötä ei tule lopettaa, jollei siitä ole haittaa. Hyödyttömyys ei vielä riitä lopetusperusteeksi. Hyödytönkin yhteistoiminta saattaa joskus virkistyä ja tuottaa jotain lisäarvoa. Yhteistyön lopettaminen sen sijaan antaa negatiivisen viestin, vaikka lopettaminen olisi kuinka hyvin perusteltua.

Jos tämä SYKES on todella niin turha elin kuin jotkut väittivät, niin sen toiminta voidaan lopettaa sisältä päin. Suomelan edustaja esittää SYKES:in kokouksessa koko yhteistyöelimen lakkauttamista sulassa sovussa, jos sille ei enää löydy viisasta tehtävää ehkä muuttuneissa oloissa. Mene, tiedä?

Mutta ovet paukkuen pois lähtemällä viestimme juuri sellaista kuvaa, jota haluamme välttää: riitaista ja yhteistyökyyvytöntä kuppikuntalaisuutta. Kokouksen osanottajissa oli juuri sellaisia ominaisuuksia kuin odottaa sopi: paksunahkaisuus ja herkkähipiäisyys samassa persoonassa. ”Periksi en anna vaikka kuulisin kuinka viisasta vastaväitettä.”

Pääosa jäsenistöstä näyttää kuitenkin olevan juuri sellaista, joiden parissa puuhastellen on antoisaa loma- ja eläkepäiviään viettää: leppoisa, huumorintajuista ja lämminhenkistä joukkoa, jossa tuntee olevansa kotonaan. Mutta näitä kaikkia meidän herramme muurahaisia varten me olemme ja heidän hyväkseen ponnistelemme.

Mielestäni kevätkokous oli erinomainen, huomattavasti keskivertovuosikokousta parempi. Puheenjohtaja **Mauri Kyyrösen** tyyli oli juuri Suomelan kokoukseen sopiva. Keskustelu lähtee helposti rönsyilemään ja sen saa antaa tiettyyn rajaan saakka rönsyilläkin. Tällöin on vaara, että vuosikokous alkaa päättää asioista, jotka kuuluvat hallitukselle tai yksittäiselle harrastuspiirille. Vuosikokouksen asia ei ole päättää kummalla jalalla valssi alkaa.

Näppärä keino turhan, jopa virheellisen, päätöksenteon rajoittamiseksi on kirjata ylimääräiset rönsyt evästyksiksi hallitukselle. Minulla on ollut tapana panna esityslistan loppupuolelle oma kohta: evätykset hallitukselle. Sihteeri voisi ennen kokouksen loppua lukea lyhennelmänä luetelon hallituksen saamista evästyksistä (ne muuten unohtuvat uskomattoman helposti).

Tässä oli muutama haja-ajatus kirjattuna sunnuntaiaamun ratoksi vaimon heräämistä odotellessa.

P.S. Imagoomme vaikuttavat eniten henkilökohtaiset kontaktit.

Tästä eräs esimerkki:

Vaimoni tarjoutui kuorimaan perunoita - oli koonnut neljän hengen porukan. Kun ei tuntenut henkilöitä ja johtosuhteita, kysyi parilta Suomalassa puuhaavalta henkilöltä, miten menetellä ja kenelle tulisi ilmoittautua.

Ja mikä oli vastaanotto? Vastattiinko: ”Sepä mainiota, tervetuloa! Emme nyt tarkalleen tiedä mekään kuka tällä kertaa keittiöstä vastaa, mutta voisimme kysyä.”

Ei se ihan noin hyvin mennyt. Vaan miten sitten? Toinen ei reagoinut mitenkään, toinen mulkaisi vihaisesti. Kun vaimoni kysyi uudestaan, tuli vastaus: ”En minä tiedä!” Ja vihainen mulkaisu varmemmaksi vakuudeksi.

Vaimoni ei hellittänyt - ”Pitäisikö kysyä Sirpalta?” Ja siihen äkäinen vastaus: ”Sirpa on lopettanut keittiöhommot, en minä tiedä.” Vaimoni ei tuohon tyytynyt ja sanoi, että jos joku töihin tarjoutuu, niin pitää saada vähän parempia vastauksia kuin ”en

tiedä”. Ynseä keskustelukumppanimme kertoi olevansa täällä hommissa vaan hyvän hyvyttään eikä kuulemma tiennyt keittiöhommista mitään.

Suomelan pöydät ja tuolit järjestyttämme jätimme paikan hieman mietteisämme. Miten olisi käynyt, jos joku vähemmän paksunahkainen olisi tarjoutunut auttamaan? Hän olisi kävellyt Thelman Pulapuotiin ja kertonut suureen ääneen millainen sisäänlämpiävä yhteisö se Suomela on ja miten se ottaa ensikertalaisen, vapaaehtoistyöhön tarjoutuvan, vastaan. Nauru raikuu ja sana leviää...

Näin olisimme mekin voineet tehdä, vaan emme tehneet. Tapasimme pariskunnan, joka oli lupautunut kanssamme kuorimatalkoisiin, ja sovimme talkooajan.

Martti Haavisto

Kukaan ei voi tehdä kaikkea, mutta jokainen voi tehdä jotakin; ja jos jokainen tekee jotakin, tulee kaikki tehdyksi.

Se on sinusta kiinni

Yksi laulu voi sytyttää hetken,
yksi kukka voi herättää unelman.
Yksi puu voi panna alulle metsän,
yksi lintu voi ennakoida kevättä.
Yksi hymy voi aloittaa ystävyyden,
yksi kädenpuristus kohottaa sielun.
Yksi tähti voi johtaa purtta merellä,
yksi sana voi kehystää päämäärän.
Yksi ääni voi muuttaa kansakunnan,
yksi auringonsäde valaisee huoneen.

Yksi kynttilä karkottaa pimeyden,
yksi nauru voitaa synkkyyden.
Yksi askel on aloittava jokaisen matkan,
yksi sana aloittaa jokaisen rukouksen.
Yksi toivo kohottaa mielialasi,
yksi kosketus voi osoittaa huolenpitosi.
Yksi ääni voi puhua viisaasti,
yksi sydän voi tietää mikä on totta,
yksi elämä voi olla erilainen,
se on näet sinusta kiinni.

Tavanomaiseen tapaan luontopiiriläiset kokoontuivat Suomelan portille aamusella klo 10.30. Sää oli mitä parhain ja suunnistimme lähellä olevaan louhospuistoon eli Cantera-puistoon. Se on nimenomaan luonnontilaisen osansa takia yksi Fuengirolan parhaimmista puistoista.

Kerroin puiston historiasta ja dolomiittisesta kallioperästä, jonka eräässä lohkarieessä olevaa isoa fossiilista kampsimpukkaa kävimme kuvaamassa. Tutustuimme puiston koriste- ym. kasveihin ja eläimiin, joita kertyi yli 50 lajia. Monen kasvilajin tunnistamisessa käytettiin apuna silmien lisäksi myös haju- ja tuntoaistia. Kiikarit ja kaukoputket olivat mukana, joilla tältä mäeltä käsin voi tunnistaa suurimpia merelläkin lentäviä lajeja, esim. suulia. Nyt näimme mm. tuulihaukan, joka on monena vuotena pesinyt tämän louhoksen seinäonkaloissa.

Useat kasvit olivat jo ajat sitten sientäneet tai hedelmäästeella ja nyt pitkän kuumen ja sateettoman kesän lopulla kiihtuneina kesähorroksessa. Viimeaikoina tulleet sateet olivat saaneet jo eräät kasvit työntämään vihreää versoja. Edellisenä syksynä

kunnon sateita tuli vasta vuodenvaihteessa. Voitte arvata, että rehutilanne oli silloin karjailoilla todella surkea. Nyt asiat ovat paremmin, vaikka kuivaa olkea on nytkin jouduttu vähemmässä määrin syöttämään karjalle.

Retken kohokohta

Paperiampiainen, *Polistes gallicus*, kääpiö-palmuun kiinnitetyn keskimääräistä suuremman pesän löysimme puiston porrasrinteestä. Siinä oli yli 30 yksilöä. Tämä laji ei rakenna kennonjensa peitteeksi mitään ulkokuorta kuten tavallinen ampiainen. (Kuva lehden kannessa.)

Paperiampiainen on täällä yleinen. Olen kuvannut niitä tässä puistossakin aikaisemmin ties kuinka monta kertaa, eivätkä ne koskaan ole pistäneet. Kun nyt kääntelin sivuun kuvausesteenä olevia palmun lehtiä, niin yksi hermostui ja sohausi minua sormen tyvelle. Pisto oli sinänsä melko harmiton, mutta mieleen jäävä myös siksi, että hoi-vaavan naisen punaiset kynnet puristivat pistoskohdasta kipua aiheuttavaa ainetta ulos.

*Luontoterveisin Veikko Makkonen
luontopiirin vetäjä*

Luontoretki Cantera-puistoon 15.10.2015

On hienoa, että meillä on **Makkosen Veikon** ansiosta mahdollisuus saada tietoa espanjalaisesta luonnosta. Suomelan teema-illassa oli jo keskustelua luonnon ihmeistä. Seuraavana aamuna lähti reilu tusina luontoaktiiveja läheiseen Cantera-puistoon. Voinen leikkimielisesti sanoa, että Veikko on retkelle lähtiessään kuin joulukuusi: hänen varustukseensa kuuluvat mm. lippalakki, muistivihko, kamera, kiikari, reppu ja kaukoputki telineineen.

Espanjalainen puusto ja kasvisto ovat erilaisia eri alueilla. Suomalaisesta kasvustosta ne poikkeavat lähes täysin. Jos espanjalainen puusto tuhoutuu palossa, kuten täällä usein käykin, se ei uudistu sukupolvenkaan aikana.

Cantera-puiston portin pielessä on vesiallas. Siinä uivat kilpikonnat ja kulta-kalat. Puistossa voi harrastaa myös keppijumpaa ym. urheilua. Laskiaisena on tehty luontopolkuja ja pidetty tunnistamiskisoja. Puiston kivilajit ovat dolomiittista harmaata kiveä. Käytävät ovat marmorimurskaa. Alueelle istutettiin plataanipuita, mutta yksikään niistä ei ole jäänyt eloon. Paikalla on kuitenkin yksi plataanikanto jonka päällä on muistomerkki. Sitrushedelmäpuut reunstavat aluetta.

Oleanteri on myrkyllinen kasvi. Sen lehdet muistuttavat pajun lehtiä, mutta kukat ovat kauniit ja värikkäät. Kun aikoinaan ihmisiä tuomittiin kuolemaan, heille saatet-

Jatkuu seuraavalla sivulla

tiin syöttää sen myrkkyä, joka lamaanuttaa sydämen. Oleantereita kasvaa täällä tienvarsilla ja jokiuomissa.

Yksittäisiä lajeja löytyy runsaasti: Tulikruunussa on monen värisiä kukkia. Punakeltaista kutsutaan myös Espanjan lipuksi. Plataanin lehti muistuttaa vaahteran lehteä. Appelsiinipuun saattaa valuttaa pihkaa. Tipuana-puun lehdet ovat samanlaiset kuin hernekasveilla. Tamariski-puussa oli tuulenpesiä. Ne ovat sienitaudin aiheuttamia verotihentymiä. Kääpiöpalmu on manner-Espanjan oma ja yleisin palmulaji. Luontaisin ja yleisin heinälaaji on espartoheinä. Kuusama on aitasarvi. Johanneksen leipäpuussa on pitkiä palkoja.

Lisäksi eteemme osuivat jakaranda, kiinanruusu, jukkapalmu, tähkäagave, jasmiini, nispero eli japaninmispeli, partaheinä, mastiksipistaasi, lyijykukka, ihmeköynnös eli bougainvillea, piiskaherne, partapalmu, hietamerinarsissi, parsa, piippuruoho, liuskalaventeli, varvasheinä (kestävin nurmikkolaji), hartsiapila (hiero sormilla, bitumin haju), timjami, rosmariini, laventeli ja fenkoli, eli saksankumina. Näitä ei saa viedä Suomeen mahdollisten kasvitautilien takia.

Löysimme vielä hepokatin eli heinä-sirkan sekä ehkä noin 400 miljoonaa vuotta vanhan fossiiliin.

Joku kulkuri oli jättänyt alueelle patjan. Sen alta löytyi kotiloita ja siiroja. Luontopoiika Veikko sai paperiampiaista kuvattessaan myrkyllisen piikin käteensä, mutta onnistuimme poistamaan sen.

Läheltä löytyy paljon lajeja kun osaa vain oikein tutkailla.

Paavo Kivelä

Ajattele kuinka onnellinen olisit, jos juuri nyt menettäisit kaiken mitä sinulla on - ja sen jälkeen saisit sen kaiken takaisin.

Frances Rodman

Harjoittelija tutuksi

Nimeni on **Katariina Höök** ja olen 22-vuotias. Opiskelen lähihoitajaksi Outokummussa ja erikoistun mielenterveys- ja päihdetyöhön. Lähdin opiskelemaan sosiaali- ja terveysalaa, koska pidän työskentelystä ihmisten parissa ja haluan tehdä hoitotyötä ja auttaa ihmisiä.

Pidän paljon luonnossa liikkumisesta, musiikista, lukemisesta ja valokuvaamisesta. Olen aika luova ihminen ja pidän paljon kaikenlaisesta käsillä tekemisestä, johon voi käyttää omaa mielikuvitustaan. Olen iloinen ja toimielias ihminen ja pidän siitä, että on paljon tekemistä.

Minusta on hienoa, että pääsen työssäoppimaan sinne Espanjaan. Odotan sitä todella paljon ja uskon sen olevan hieno kokemus. Olen käynyt Fuengirolassa kerran aikaisemminkin lomalla. Se on mukava paikka ja ihmiset ovat todella ystävällisiä siellä. On hienoa päästä työskentelemään Suomeen ja tutustua paremmin espanjalaiseen kulttuuriin ja ihmisiin. Nähdään marraskuussa!

Talvipesään

Valiomyrskyn saattelemana oli lento talven viettoon taas kerran tutuille turuille. Aiottu lähtöpäivä siirtyi, kun minusta tehtiin iso-vaari **Valpuri Vilhelmiinalle**, jonka kastejuhlaan oli ihan velvollisuus osallistua. Oli pa vaikeaa löytää ”Vilenille” sopivaa lentoa, vaikka Mäntylän kanssa kiersimme maat ja mannut. Joka lennolla ”Vilenille” tarjottiin jos jonkinlaista mutkaa matkaan ja vaivaa sekä monen tunnin kiertelyä ympäri Eurooppaa. Ei näillä aamuilla!

Seuraavana aamuna löytyi sopiva lento Tampereelta Malagaan ja Juhohan tarttui oitis täkyyn. Monesti parjattu yhtiö tarjosi vallan mukavan matkan, kaikki laukut ruumaan ja iltalehdet kainalossa astelin koneeseen. Aikataulussa perille, missä vastaanotti hehkuva helle, kun asteista viis olin lähtenyt matkaan. Oli siinä naama virneessä, kun sai tulla tutuille kulmille ja tavata tänne jo saapuneita tai täällä pysyvästi asujia.

Paljon on puhuttu Suomen viime kestästä, jota saimme odotella ihan voivotusasteelle, mutta osaammeko arvostaa kylliksi vuodenaikojen vaihtelua, mikä Suomessa on upeaa. Keväällä, kun ajelin Hämeeseen, niin joka puolella hennon vihreät puut suorastaan lumosivat mielen melkein kyyneliin ja vihreät oraspellot levisivät mattona mäkimailla. Sitkeästi ne ponnistivat surkeista olosuhteista huolimatta korjuukuntoon. Kaikki muukin luonto sopeutui kesän viileyteen, paitsi sääsket, joita ihmettelimme, kun ei joka reikään joku verenimijä tunkeutunut. Mennyt kesä tosin tuntui lyhyeltä, kun samaa reittiä ajelin lentokentälle, niin vehreys oli vaihtunut keltaiseksi. Sänkipellot töröttivät puimurin

jäljiltä, ja keltalehdet pöllyisivät polkan tahtiin auton takana. Kohta pukkaa talvi oman värinsä esille ja taas maisema vaihtuu uudenlaiseksi.

Nuoruudesta palaa mieleen, miten odotimme talvea, kun olohuoneeni (Seinäjoen kapeikko) sai jääpeitteen ja jääpallokausi alkoi. Silloin oli jääpallo valtalaji, nyt sen on vallannut jääkiekko. Sitäkin tuli pelailtua. Kuten vanha sanonta kuuluu: Niin muuttuu maailma Eskoseni!

Juhostakin tuli kesäihminen ja tänne Välimeren rantamille käy syksyisin tie. Alkoi minullekin 23. kerta! Semmoinen harhaluulo on monella suomalaisella, että kaikki täällä olevat ovat veropakolaisia. Monta kertaa olen joutunut sanomaan, että maksan veroni Suomeen, kun kuulun siihen ammattiryhmään, jolle vaihto on vaikeaa. Hyväksyn osani, kun olen saanut Suomelta niin paljon, niin nyt voi olla takaisinmaksun aika.

On taas saatu juonesta kiinni. Suomelan touhuihinkin lupauduin, niinpä helistään ihan vaan ihmisten iloksi tai sitten ei! Toivon hartaasti, että piiriimme saisimme sekä vanhat että uudet laulajat. Pidetään ”lustia” ja lauletaan kovaa ja korkealta. Ihanaa oli kuulla Jalasjärven Nuorisokuoron laulua Suomelassa. Kiitos myös heidän puoleltaan, kun saivat esiintyä. Siinähan oli lauluniloa. Yhteislauluillassakin Tanen säestyksellä ”veisattiin” pari tuntia tyyliin: Laulusta me voimaa saamme.

Nauttikaamme tästä olostä, mutta ei unohdeta iki-ihanaa Suomea!

Juho Autio

Runomatinea

Taas on tulossa tasokas vierailu - runoa ja yhdennaisen teatteria!

Tiistai-iltapäivänä 10.11. klo 14 kannattaa suunnata Suomelaan. Tarjolla on *Elämänmakuisia runoja*, joita tarjoilee lausuntataiteilija **Elsa Luukkonen**. Esityksen on ohjannut näyttelijä **Inkeri Kivimäki**.

Pohjana ovat taattujen kirjoittajien tekstit kuten Eeva Kilpi, Aale Tynni, Edith Södergran, Elvi Sinervo, Eeva-Liisa Manner, Juha Mannerkorpi, Claes Andersson, Bo Carpelan, Helena Anhava, Aila Meriluoto, Larin Paraske, Marja Salovaara, Ellen Niit (eestiläinen) ja Hal Sirowitz (amerikkalainen).

Toisena esiintyjänä kuulemme kuvataiteilijanaakin tunnetun **Tuula Lanas-Cavadan** herkkiä tulkintoja tunnetuilta suomalaisilta runoilijoilta, mukana on sekä uutta että vanhempaa.

Välillä juomme iltapäiväkahvit pullan kera, myös drinkkibaari on avoinna.

Kokonaiskesto noin tunnin. Pääsymaksua ei peritä, halutessa voi kartuttaa seurakunnan tukirahastoa.

Tervetuloa nauttimaan runoista!

Kaija Tyyskä

Käytä aivoja!

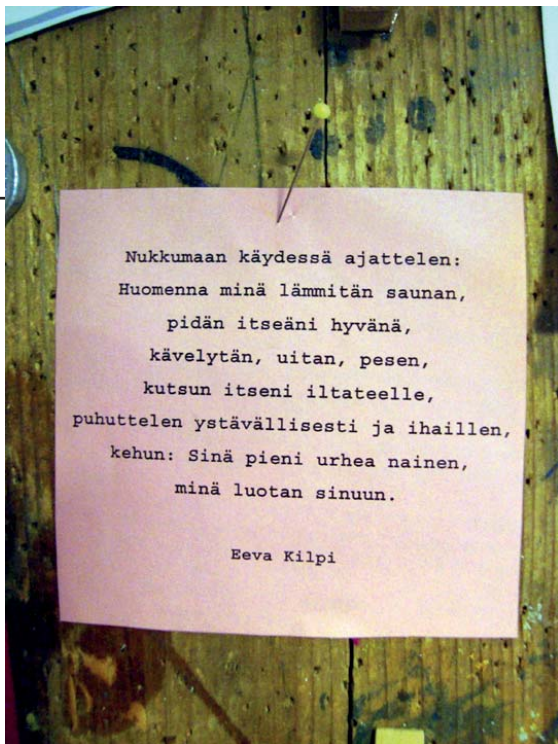
Onnellisuuden perusta on aivojen hyvä terveys.

Aivoja pitää käyttää,

suojata, säästää ja hoitaa.

Aivot eivät käytössä kulu.

Aivoja pitää suojata kolhuilta, mutta ei elämyksiltä.

Martti Kilpeläisen
Musiikki-iltapäivä
Suomelassa
sunnuntaina
22.11.2015 klo 14

Teemana musiikin suojelus-
pyhimyksen Santa Cecilian päivä.

Kun ihmiset kokoontuvat yhteen, ei tapaamisen tarkoituksena tule koskaan olla kakun jakaminen, vaan suuremman leipominen. *J.T.*

Kuorovierailu Porvoosta

Kaija Tyyskä
Kuva: Olavi Kurkela

Iloinen lauluilta vietettiin sunnuntaina 18. lokakuuta, kun Flamingo-yhtye saapui Suomelaan.

Yhtye on aloittanut yhteistyön jo vuonna 1969 opettaja **Hannu Kiiskin** johdolla.

Kymmenkunta laulajaa osallistui viikon kestäväan lauluseminaariin. Alun perin yhtyeeseen kuului bändi, mutta nyt oli kitarasäestys. Ja laulettiinpa ilman säestystäkin.

Ohjelmisto koostui etupäässä Hannu Kiiskin sovittamista evergreen-kappaleista kuten iki-ihana Leinon runoon porvooolaisen **Perttu Hietasen** säveltämä *Nocturno*, *On hetki*, *Toiset meistä*, *La mer*, sanoitta esitetty *Koiviston polska*. Esitykset tempaisivat mukaansa heti alusta aina viimeiseen loppulauluun: *"Buena sera"* vilkutusten kera.

Oli ilo kuulla neliäänistä laulua, jossa näkyi yhdessälaulamisen ilo, jota höysti iskevät huumorijuonnnot kuten *"Olemme Euroopan kiertueella, joka alkoi eilen Torremolinosissa ja päättyy tänään täällä Suomelassa"*.

Vierailu jatkui vierailevan yhtyeen johdolla yhteislauluiltaan ratkiriemukkaasti.

Toivottavasti yhtye järjestää lauluseminaarin ensi vuonnakin Aurinkorannikolle!

Onko Sinun vaikea löytää apua IT-pulmiin kännykän, tietokoneen tai muun laitteen kanssa?

Ei enää. Autan kaikissa asioissa yli 20 vuoden kokemuksella. Tyytyväiset asiakkaat ovat tärkeintä työssäni, siihen pyrin joka asiakkaan kohdalla.

Tulen Espanjaan Suomesta auttamaan 8.-13.12.

- varaa aikasi hyvissä ajoin!

Tapaamisiin auringossa!

Taru Erviö
Wellship Oy

puh: +358
40 136 9603
email:
taru@wellship.fi

Suomelan Golfkerho

PUHEENJOHTAJA: Kari Eklund, 651 777 523, keklund6@hotmail.com

VARAPUHEENJOHTAJA: Eero Rautio, 606 165 921, eero.rautio@hotmail.com

KILPAILUTOIMINTA: Kari Eklund ja

Sirpa Kauppi, 637 258 927, make.kauppi@gmail.com

VALMENNUS: Tapani Saarentola, 664 672 111, tapani.saarentola@tsgolf.fi

GOLF-RETKET: Aarne Kallistahti, 654 771 217, kallis@luukku.com

TIEDOTUS: Ilkka Ulander, 694 427 155, ilkka.ulanter@gmail.com

GOLFSÄÄNNÖT: Mikko Saarinen, mikko.saarinen@traer.fi

Lisätietoja: www.suomela.info/toimintapiirit/golf-kerho

Suomelan sali:

Calle las Canteras 49, Los Pacos

Toimisto ja kirjasto:

Calle Las Viñas 54, Edif. Girasol,
ES-29640 Fuengirola

Toimisto ja kirjasto ovat avoinna
ma ja ke klo 12-15.

Tärkeitä numeroita:

Yleinen hätänumero	112
Poliisin hätänumero	092
Rikosilmoitus	902 102 112
Palokunta	080
Ambulanssi	061
TAXI	952 471 000

Suomelan jäsenmaksun 30e/toimintakausi (1.7. - 30.6.) tai 15e/kk
voi maksaa Suomelan toimistossa myös **pankki-tai luottokortilla**
tai pankkiin tilille **ES1130580822732720022492**

BIC SWIFT-koodi: CCRIES2A, Cajamar Fuengirola.

Maksajan nimi ja jäsennumero tulee merkitä selkeästi. Uuden jäsenkortin,
mikä on myös Suomelan Golf-kerhon jäsenkortti, saa Suomelan toimistolta.

Suomelan viikko-ohjelma

Maanantai	09.15 – 10.15	Venyttelyjumppa 1	Suomela
	10.30 – 14.00	Lasi- ja Hopeasepät	Suomela
	12.00 – 15.00	Toimisto ja kirjasto	Girasol
	14.15 – 15.15	Espanja, Fantástico 1	Suomela
	15.30 – 16.30	Espanja, Fantástico 2	Suomelan toimisto
	15.30 – 17.00	Vyötärön metsästäjät	Suomela
	15.00 – 17.00	Mölkky	Cantera-puisto
	17.15 – 18.25	Senioritanssi	Suomela
	18.30 – 19.15	Äijäjumppa	Suomela
Tiistai	09.15 – 10.00	Keppijumppa 1	Cantera- puisto
	09.15 – 10.15	Español efectivo 2	Suomela
	10.30 – 11.30	Español efectivo 3	Suomela
	11.45 – 13.45	Akvarellipiiri, päättyy 24.11.	Suomela
	14.00 – 16.00	Kirjallisuuspiiri	Suomela
	11.30 – 13.00	Jooga, alk. 1.12.	Suomela
Keskiviikko	09.15 – 10.00	Keppijumppa 2	Cantera- puisto
	09.30 – 13.00	Tilkkupiiri	Suomela
	12.00 – 15.00	Toimisto ja kirjasto	Girasol
	13.00 – 15.20	Hoidot ja mittaukset	Suomela
	14.00 – 15.00	Lounas á la Suomela	
	16.15 – 16.30	Viikkotiedotukset	Suomela
	16.30 →	Teemailta	Suomela
Torstai	09.00 – 12.00	Kädentaitopiiri	Suomela
	09.30 – 11.30	Luontopiiri kk:n 1. ja 3. to	Suomelan portilta
	12.15 – 13.15	Soft-jumppa	Suomela
	13.30 – 15.00	Helisevät	Suomela
	15.15 – 16.15	Español efectivo 3	Suomela
	15.30 – 16.30	Hei me osataan jo -espanjanryhmä	Suomelan toimisto
	16.30 – 17.30	Español efectivo 2	Suomela
	17.45 – 19.45	Kameraseura kk:n 2. ja 4. to	Suomela
	18.00 – 20.00	Golf-kerhon kokous kk:n 1. to	Suomela
Perjantai	09.15 – 10.15	Venyttelyjumppa 2	Suomela
	10.30 – 11.15	Keppijumppa 3	Cantera-puisto
	10.30 – 15.30	Kuvataidepiiri	Suomela
	16.00 – 17.45	Veteraanikokous kk:n viim. pe	Suomela
	18.00 – 21.00	Karaoke	Suomela
Lauantai	14.00 – 15.30	Elämäni tarina	Suomela
	15.30 – 16.30	Rivitanssi	Suomela
	16.45 – 17.45	Tietovisa	Suomela
	18.00 – 21.00	Tanssi-ilta, elävä musiikki	Suomela
Sunnuntai	09.00 →	Mijas- kävely	lähtö Girasolin yläkulmalta
	15.00 – 17.00	Ohjelmaharjoitukset	Suomela
	18.00 – 20.00	Yhteislauluilta	Suomela

Marraskuun 2015 kuukausiohjelma

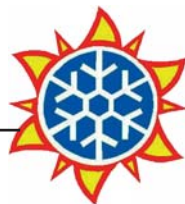
Su 1.11.	klo 10	Retki Automuseoon/ Venäläisen taiteen museoon ja Cartamaan
	klo 12	Kalevi Kasurisen näyttelyn avajaiset, tarjoilua
Ti 3.11.	klo 18.15	Harrastuspiirien vetäjien ja hallituksen palaveri
Ke 4.11.	klo 14	Lounas: Kaalilaatikkoo
	klo 16.30	teemaillassa Åke Sköld, valokuitu nettiyhteydessä
To 5.11.	klo 9.30	Luontopiiri
	klo 18	Golf-kerhon kokous
La 7.11.	klo 18	Tanssi-illassa Rauno Järvinen, alias Rane, liput 4 e
Su 8.11.	klo 18	ISÄNPÄIVÄLOUNAS, 20e. Liput toimistolta 4.11. mennessä
Ti 10.11.	klo 14	Runon ja musiikin iltapäivä, Elsa Luukkonen ja Tuula Lanas-Cavada
Ke 11.11.	klo 14	Lounas
	klo 16.30	teemaillassa silmälääkäri
To 12.11.	klo 17.45	Kameraseura
La 14.11.	klo 18	Tanssi-illassa musisoi Pikkis, liput 4e
Ke 18.11.	klo 14	Lounas
	klo 16.30	teemaillassa Lauri Gröhn: Lapset ja digiteknologia
To 19.11.	klo 9.30	Luontopiiri
Pe 20.11.	klo 15	Pacosolin yhtiökokous
La 21.11.	klo 10	Girasolin yhtiökokous
	klo 18	Tanssi-illassa musisoi Jari K, liput 4e
Su 22.11.	klo 14	Martti Kilpeläisen musiikki-iltapäivä
Ke 25.11.	klo 14	Lounas
	klo 16.30	teemaillassa Reetta Kiiski: Värien kertomaa ja Tuula Lanas-Cavada: Taiteilija Helene Schjerfbeck
To 26.11.	klo 17.45	Kameraseura
Pe 27.11.	klo 16	Veteraanikokous
La 28.11.	klo 10	Suomelan SYYSKOKOUS
	klo 18	PIKKUJOULU Suomelan jäsenille.

Lisäyksistä ja muutoksista ilmoitetaan teemailloissa, kotisivuilla www.suomela.info, ilmoitustauluilla, Radio Finlandiassa, paikallislehdissä sekä facebookissa.

Jäseneksi voit liittyä Suomelan toimistossa tai maksamalla jäsenmaksun pankkiin. **30 euron** kausi- (1.7.–30.6.) tai **15 euron** kk-jäsenmaksulla voit osallistua eri harrastuspiireihin. Espanjan opettaja ottaa tuntikorvauksen itselleen.

Muistathan!
Suomenkielinen
SOS-puhelin
618 566 603.

Suomelan jäsenkortilla saat huomattavia alennuksia mm. Biofac-laboratoriossa, Coliseon kuntosalilla sekä Lauron ja Mirafloresin golf-kentillä.

HALLITUS 2015–2016

Olavi Turunen, puheenjohtaja	634 343 066	oliboy3@gmail.com
Marjut Hurtig, tiedottaja	629 029 570	marjut.hurtig@gmail.com
Ritva Pekkanen, sihteeri	622 908 986	pekkanen.ritva@gmail.com
Riita Tenngren, rahastonhoitaja	646 898 944	riita.spain@gmail.com
Eero Rautio, golf	606 165 921	eero.rautio@hotmail.com
Matti Konkola, sali ja veteraanit	678 884 843	konkolamatti@gmail.com
Olavi Kurkela, tekniikka ja audiot	645 298 547	okurkela@gmail.com
Suomelan sähköposti		suomela@suomela.info
Suomelan fax	952 660 697	
Suomelan kotisivut		www.suomela.info

TOIMINTA- JA HARRASTUSPIIRIT

Akvarellipiiri, Helena Kääriäinen	+358 405304775	htkaariainen@gmail.com
Elämäni tarina, Seppo Pennanen		skp@seppopennanen.fi
Espanjan kieli, Tina Lindén	670 671 483	tina.linden@telefonica.net
Golf-kerho, Kari Eklund	651 777 523	keklund6@hotmail.com
Harjoittelijavaihto, Jaakko Nyman	634 304 586	suokuokka8@gmail.com
Harjoitt., venyttely ym. Sirpa Ruhanen	660 150 440	sirpa.ruhanen@telemail.fi
Helisevät-kuoro, Juho Autio	693 739 122	juhosak@gmail.com
Hopeasepät, Walteri Pirttivaara	+358 503302888	waltertipirttivaara@hotmail.com
Jooga joulukuussa, Sirpa Ripatti	673 253 309	
Kameraseura, Olavi Kurkela	645 298 547	okurkela@gmail.com
Keittiö, baari Merja Putkonen	681 610 995	merja.hauhia@kolumbus.fi
kokki Veikko Liira	694 488 795	veikkoliira@gmail.com
Karaoke, Tane Aaltonen	634 363 500	
Kirjallisuuspiiri, Kaija Tyyskä	634 317 196	kaijatyyska@gmail.com
Kirjasto, Kaarina Kämpe	699 696 287	kempe.kaarina@suomi24.fi
Kuvataidepiiri, Reetta Kiiski	634 328 106	reetta.kiiski@pp.inet.fi
Lasisepät, Maaret Rantapelkonen	634 351 157	lapin.kievari@netti.fi
Luontopiiri, Veikko Makkonen	649 226 712	vema36@luukku.com
Mijas-kävely, Matti Konkola	678 884 843	konkolamatti@gmail.com
Oopperaretket, Riitta Mujunen	677 878 109	rimuju@hotmail.com
Ohjelmat+softjumpera Raija Ihanainen	687 313 193	girasol1@suomi24.fi
Retket, espanja ym., Ulla Turtola	645 059 708	ulla.turtola@gmail.com
Senioritanssi, Marja & Olavi Kurkela	605 294 046	marja.a.kurkela@gmail.com
Soitinryhmä, Rauno Järvinen	628 801 204	rauno.jarvinen@pp6.inet.fi
Suomelan Sanomat: toimitus Marjut Hurtig		marjut.hurtig@gmail.com
taitto Ritva Pekkanen		pekkanen.ritva@gmail.com
Tietovisa, Raija I. & Matti Tuovinen	687 313 193	girasol1@suomi24.fi
Tilkkupiiri, Raili Parviainen	694 430 683	railiparviainen@gmail.com
Veteraanitoiminta, Matti Konkola	678 884 843	konkolamatti@gmail.com

RESTAURANTE

Tipi Tapa

www.cerveceriatipitapa.es

TIISTAI TORSTAI LAUANTAI
7:30 pm

Päivällinen
Flamenco
Show

**TYYPILLISIÄ
ESPANJALAISIA
TAPAKSIA**

**627 635 890
951 311 630**

Show 5€

Calle Málaga 4 Fuengirola (Málaga)

Meiltä puhelimet, liittymät ja netti:

- Edulliset puhelut
myös Suomeen

- Nettiliittymä, jolla Suomi-
television katselu onnistuu

Tervetuloa Moviteleen!

Avd. Jesus Santos Rein / Romeria del Rocio
Fuengirola, puh. 634 336 649
Ma-Pe 9-19, La 10-16
Suomenkielinen palvelu Ma-Pe 9-17

Itsenäisyyspäivän juhla 6.12.

klo 14

Palacio de la Paz

C/ Maestra concepción
Guidet 6, Los Boliches
Puh. 952 588 358